

— Какъ, не ще можемъ ли? Я поглежъ! Ние вече порастнахме: очичкитѣ ни свѣтятъ като искрици въ тъмнината; ушитѣ ни чуватъ най-слабия шумъ; крачката ни сж яки и здрави, а пѣкъ жбкитѣ ни—за тѣхъ не питай, остри като теслички!

— Ехъ, шомъ е тѣй, гответе се! като се мръкне, желанието ви ще бѣде изпълнено.

Мръкнало се. Всички въ къщи заспали: тропотъ, шумъ—всичко утихнало.

— Хайде, обадила се майката, само отъ мене се не отдѣляйте!

— Слушаме, слушаме, извикали мишчетата и тръгнали слѣдъ майка си.